

TIELEMANS (*Alfons-Maria*), Missionaris van Afrika (Witte Pater) (Antwerpen, 5.11.1885 — Antwerpen, 12.4.1938). Zoon van Julius Joannes-Baptist en van Wuyts, Rosalia.

Na voltooide collegestudies, trad de jeugdige Tielemans in het seminarie van de Witte Paters te Antwerpen (1905-1907), begaf zich daarna naar het noviciaat te Maison-Carrée (Algerië) en werd priester gewijd te Karthago (Tunis, 29 juni 1911). Enige maanden studie op de tropikale geneeskundige school te Brussel verschaft hem het diploma voor ziekenverzorging (januari 1912). Enige dagen later gaat hij scheep te Antwerpen. Na een stage te Leopoldstad, komt hij op 11 mei te Boudewijnstad aan en wordt benoemd tot professor op de normaalschool te Lusaka. Wegens ziekte wordt hij naar Boudewijnstad teruggebracht en wordt er gelast met allerlei bezigheden: ziekenverzorging, drukkerij, wezenhuis, schoolkapellen en zo meer.

In september 1914 wordt hij aalmoezenier (zonder officiële aanstelling vanwege de militaire overheid, noch solde) van het militair kamp te Boudewijnstad. Het kamp wordt weldra een hospitaal. Hij neemt er het ambt waar van dokter. Met de hulp van een Witte Zuster verzorgt hij er de zieken, die meestal lijden aan bloedloop, soms 60 in eens. Zijn helpster, de Witte Zuster, aangetast door de kwaal, sterft, doch wordt vervangen door een andere Witte Zuster. Met hun beiden houden ze vol en wordt het hospitaal in stand gehouden zolang er zieken zijn.

Toen de troepen naar een andere plaats overgebracht werden, toog P. Tielemans naar Lusaka en oefende er zijn priesterlijke bediening uit in de schoolkapellen.

Op 23 september 1917 wordt hij benoemd tot aalmoezenier der troepen. Met zijn soldaten trekt hij op naar Mahenge-Tabora. In de lazaretten van Kilosa heeft hij de handen vol met de geestelijke zorg voor zieken en gekwetsten. Einde 1918 keert hij voor een korte poos naar Boudewijnstad terug. Doch op 7 maart 1919 vertrekt hij naar Kigoma als overste van de missie en aalmoezenier van de bezetting.

Met hart en ziel wijdde hij zich daar aan zijn taak. Toen hij einde 1919 Kigoma verliet, viel hem vanwege de heer Marzorati, koninklijke kommissaris van het bezette gebied het volgende lofvolle getuigenis te beurt: « C'est » bien à regret que je vous vois quitter les territoires occupés, où vous avez rendu au Gouvernement de si précieux services. Soyez persuadé » que ces regrets sont partagés par tous mes » collègues et aussi par nos braves soldats, » à qui vous avez, avec tant de charité, dispensé » un dévouement inlassable ».

De missie te Mpala verwelkomt hem bij zijn terugkomst, op 20 maart 1920. Enige maanden later wordt hij tot overste benoemd van die missie (augustus 1920). Niet voor lang, want hij wordt overgeplaatst naar Kasongo, waar hij op 2 januari 1924 aankomt. Hij sticht er een schoolkapel te Lumuna, bij de Warega. Doch in oktober 1924 verlaat hij Kasongo, om *via* Boma op 4 december te Antwerpen aan te komen.

Gedurende vier jaren is hij professor van de Swahili-taal aan de Koloniale Hogeschool, te Antwerpen en interesseert zich voor koloniale aangelegenheden en oud-kolonialen van de stad, voor dewelke hij zijn tijd en zijn beurs edelmoedig gebruikt.

Op 7 oktober 1950 vertrekt hij naar Géryville in Noord-Afrika. Van daaruit bedient hij het centrum Bouktoub, op de spoorweg van Perré gaux naar Colomb-Béchar. Hij slaagt erin, dank zij zijn toegewijde werking, dit verlaten hoekje van Zuid-Oranië met een kapel te begiftigen.

Op 20 februari 1933 verlaat hij Géryville en komt naar Antwerpen terug. Zijn gezondheid is geknakt. Dikwijls overvallen hem hartcrisissen die hem voortaan alle activiteit ontzeggen. Hij stierf op 12 april 1938, zonder

doodstrijd, zonder lijden. Gedurende zijn laatste maanden had hij dikwijls zijn leven aan God opgeofferd voor de missies en warme tranen geschreid over zijn onmacht om voor het heil der zielen te werken.

Publicaties: *Maandschrift der Witte Paters*, Antwerpen, 1912, *Van Lukulu naar Boudewijnstad*, blz. 363; 1913, *Mijn bezigheden te Lusaka*, blz. 42. *Feest te Lusaka*, blz. 280; 1920, *Uit den Afrikaanschen Oorlog*, blz. 239. — *Missions d'Afrique des Pères Blancs*, Antwerpen, 1923, *Intronisation du Sacré-Cœur à Mpala*, p. 161. — *Missions d'Afrique des Pères Blancs*, Paris, 1926, *Un bon larron noir*, p. 55.

[A. E.] 19 augustus 1955.
P. M. Vanneste.